

Αἰρεσις
Δεβελος Φρυγῶν(ς)

337x

Μη Εὐσεβίου
ἐκκλ. ἱστορία
ἐ. θ. (Migne
Πατρ. ἑκ. τ. 20
Σ. 481, 484

αὐτῶν δὲ Ἀποκρίσεων κατὰ τὴν ἐκδοκίαν αἰρέσεων (τῶν ἰω. τ.
Φρυγῶν) πενήκοντα πεποινταί ἐρατιῶν, ἐν τῇ τῶν ἐκδοκί-
ων χρόνῳ μετὰ Μαρίνου, ἐπισκοποῦ τῆς Ἀντιοχείας ἐκ.
Κυρίας, ματὶ χειρὸς γενέσθαι. Μερικαὶ δὲ αὐτῶν ἐν ἰδίᾳ ἐ-
πιστολῇ τῇ εἰς Καρίον (Πουλίον. (26) - .. ὡς ταύτῃ δὲ τῇ
τοῦ ἐρατιῶν ἐπιστολῇ ὑποσημειώσας φέρεται διαφόρων ἐ-
πισκόπων, ὧν ὁ μὲν Ἀδριανὸς Κυρήνιος καὶ τὸν ἐρατιῶν ἐ-
καὶ εὐχομαι, ὁ δὲ τῇ ταύτῃ ἐν ἱστορίᾳ.

Αἴτιος Πούργιος τοῦτος ἀπὸ Δεβελος ἀναγινώσκων τῆς ἐπιστολῆς (29)
ἐπισκοποῦ. ἢ ὁ Θεὸς ἐν τῇ οὐρανῷ, ὅτι ἐκείνῳ πάντες
ἐκδοκίαι (26) καὶ τὸν δαίμονα τοῦ Πούργου ἐκδοκί-
αί, καὶ οἱ ὑποκρίται οὐκ ἀφύκτου.

(29) - Sic supra innominatus auctor de Zotico episcopo
dixit, ἀπὸ Κορνέλιου καὶ Πολυκράτους ἐπιστολῇ ἀδ. Victoris
papam, ὁ παρὶς ἀπὸ ἐπιστολῆς. Multa hujus modi ἐννύμια
effertur cum praepositione, ut notavit Stephanus in
libro De urbibus.

Non sine causa mirari subit, cur in hac epistola Beza-
pionis Antiocheni episcopi, subscriptiones episcoporum Thraciae
fuerint adjectae.

Equidem, si conjectura indulgere licet, existimo episcopos Thraciae
epistolam scripsisse ad Ecclesias Asiae et Phrygiae adversus
prophetiam Montani, eodem plane modoque presbyteri Viennensis

ac Lugdunensis Ecclesiae super eodem negotio ad illas scripserant, sententiam suam de nova illa prophetia exponentes, ut supra retulit Eusebius. Certe subscriptiones ad calcem alicujus epistolae adjectas fuisse docet vel haec una Aurelii Cyrenii subscriptio: Aurelius Cyrenius martyr, opto vos bene valere. Porro ipsius Serapionis epistolae episcopos illos subscribere, nequaquam verisimile est. Primo quia Eusebius id non dicit, sed tantum subscriptiones plurium episcoporum in illa Serapionis epistola contineri, sicut Apollinaris Hierapolitani epistola eidem Serapionis epistolae subjecta fuerat. Hoc enim consulto fecerat Serapio, ut plurium episcoporum auctoritate Montani sectam convinceret. Praeterea qua ratione fieri posset ut episcopi Thraciae subscriberent litteris episcopi Antiocheni? Creditur itaque est id quod dixi, episcopos scilicet Thraciae communi nomine scripsisse ad Ecclesias Asiae et Phrygiae. Quod autem Baronius haec in concilio gesta esse censet in Anna libani, ad annum Christi 173, num. 19, aegre id illi concesserim. Haec enim subscriptiones illae synodicas litteras sapiunt, nec Eusebius ullum concilium vel in Asia ab Apollinare, vel in Graecia coactum esse scribit. Sed nec Tertulliani locus ex libro De jejuniis quidquam facit pro Baronio: Aguntur praeterea per Graecias illi certes in locis concilia ex universis Ecclesiis, per quae et altiora quaedam in commune tractantur, et ipsa representatio totius nominis Christiani magna veneratione celebratur. Hic enim Tertullianus non de conciliis

Catholicorum loquitur, sed de conventibus Montanistarum, ut sequen-
tia aperte demonstrent.

(30)... Id est episcopus Anchiali, quod est oppidum in Thracia, ut dixi.
At Christophersonus haec ita vertit, quasi Sotas in urbe Anchialo
daemonium Priscillae eicere volnerit, quod falsum est. Neque
enim Priscilla Anchialum venit, sed Sotas episcopus fama novae
illius prophetiae excitus, ex Thracia in Phrygiam navigaverat,
ibique Priscillam, non divino spiritu, sed a daemone agitari cernens,
eam exorcismis purgare tentaverat. Non solus autem Sotas, sed
et plurimi alii episcopi in Phrygiam tunc temporis profecti sunt,
ad prophetiam illam de propinquo examinandam, ut diserte testatur
anonymus ille scriptor in c. 16 supra. Porro notandum est, Sotam
mortuum jam fuisse, cum haec scriberet Helius Julius. Quod etiam
indicat vox illa *παῦρος*, quam Graeci de mortuis solent usur-
pare. Quod si Sotas adhuc superfuisset, ipse profecto hanc rem sub-
scriptione sua firmasset. Sic etiam intelligendum est, quod Serapio
Apollinariem *παυροῦ* appellat, quippe qui jam vivere
desisset.

praesentis Lugdunensis ecclesiae super eodem negotio ad illas scripserant,
 sententiam suam de nova illa prophetia exponentes,
 ut supra retulit Eusebius. Certe subscriptiones ad calceem
 alicujus epistolae adjectas fuisse docet vel haec una Aurelii
 Cyrenii subscriptio: Aurelius Cyrenius martyr, opto vos bene
 valere. Porro ipsius Serapionis epistolae episcopos illos subscribere,
 nequaquam verisimile est. Primo quia Eusebius id non dicit, sed
 tantum subscriptiones plurium episcoporum in illa Serapionis epi-
 stola contineri, sicut Apollinarius Hierapolitani epistola eidem
 Serapionis epistolae subjecta fuerat. Hoc enim consulto fecerat
 Serapio, ut plurium episcoporum subscriptionibus Montani sectam
 convinceret. Praeterea quia ratione fieri potest ut episcopi Thraciae
 subscribere litteris episcopi Antiocheni exdubilius itaque
 est id quod dixi, episcopos scilicet Thraciae communi
 nomine scripsisse ad ecclesias Asiae et Phrygiae. Quod autem
 Baronius haec in concilio gesta esse censet in Anna lib. 4.
 ad annum Christi 173, num. 19, aegre id illi concesserim.
 Neque enim subscriptiones illae synodicas litteras sapiunt,
 nec Eusebius ullum concilium vel in Asia ab Apollinare, vel
 in Graecia coactum esse scribit. Sed nec Tertulliani locus
 ex libro De jejuniis quidquam facit pro Baronio. Aguntur
 praeterea per Graecias illi certes in locis concilia ex uni-
 versis ecclesiis, per quas et altiora quaedam in commune
 tractantur, et ipsa representatio totius nominis Christiani magna
 veneratione celebratur. Hic enim Tertullianus non de concilio

Catholicorum loquitur, sed de conventibus Montanistarum, ut sequen-
tia aperte demonstrent.

(30)... Id est episcopus Anchiali, quod est oppidum in Thracia, ut disi.
At Christophorus haec ita vertit, quasi Sotas in urbe Anchiali
daemonium Priscillae eicere voluerit, quod falsum est. Neque
enim Priscilla Anchialum venit, sed Sotas episcopus fama novae
illius prophetiae excitus, ex Thracia in Phrygiam navigaverat,
ibique Priscillam, non divino spiritu, sed a daemone agitari cernens,
eam exorcismis purgare tentaverat. Non solus autem Sotas, sed
et plurimi alii episcopi in Phrygia temporis profecti sunt,
ad prophetiam illam de propinquo venturam, ut diserte testatur
anonymus ille scriptor in c. 10. ^{notandum est Sotam}
mortuum iam fuisse, cum haec scriberet Julius. Quod satis
indicat vox illa ^{καταπitos}, quam Graeci de mortuis solent usur-
pare. Quod si Sotas adhuc superfuisset, ipse profecto hanc re censu-
scriptione sua firmasset. Sic etiam intelligendum est, quod Serapio
Apollinarem ^{καταπιπτον} appellat, quippe qui iam vivere
desisset.